

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 września 2021 r.

sprawy **G.G.**,

w kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...),

z dnia 26 marca 2008 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.,

z dnia 28 września 2007 r., sygn. akt VIII K (...),

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. stwierdzić, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania karnego prawomocnie zakończonego wobec G.G. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 marca 2008 r., sygn. akt II AKa (...);

2. obciążyć Skarb Państwa wydatkami postępowania w kwestii wznowienia;

3. odroczyć sporządzenie uzasadnienia postanowienia do dnia 5 października 2021 r.

UZASADNIENIE

G.G. wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 września 2007 r, sygn. akt VIII K (...), zmienionym wyrokiem Sądy Apelacyjnego w (...) z dnia 26 marca 2008 r., sygn. akt II AKa (...), został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 25 lat pozbawienia wolności.

W dniu 4 sierpnia 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy z urzędu skazanego G.G. *o wznowienie postępowania sądowego ze względu na ujawnienie uchybienia wskazanego w art. 439 § 1 k.p.k.* W uzasadnieniu swojego pisma obrońca wskazał, że w toku postępowania mogło dojść do szeregu nieprawidłowości polegających na udziale w składzie sądu osoby nieuprawnionej bądź nieobecności jednego z członków składu w toku całej rozprawy, co prowadzi do zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 438 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pismo obrońcy skazanego zatytułowane „Wniosek o wznowienie” zostało potraktowane jako zasygnalizowanie Sądowi Najwyższemu wystąpienia w sprawie uchybienia należącego do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych i uruchomiło przeprowadzanie czynności z urzędu. W przypadku potwierdzenia istnienia tego rodzaju uchybienia, doszłoby bowiem do wznowienia postępowania z urzędu, gdyż wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. z powodu wystąpienia jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. może nastąpić tylko z urzędu (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05, OSNKW 2005, z. 6, poz. 48).

Analiza akt sprawy Sądu Okręgowego w W. pozwala jednak stwierdzić, że żadna z okoliczności wskazanych w piśmie obrońcy skazanego nie mieści się w katalogu tych przyczyn, a nadto wskazać należy, że badanie całości akt wskazuje jednoznacznie, że w sprawie nie występuje żadna inna bezwzględna przyczyna odwoławcza, o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

Ustosunkowując się więc jedynie skrótowo do zasygnalizowanych przez obrońcę skazanego kwestii, należy zauważyć, że:

1. Faktycznie z akt sprawy Sądu Okręgowego w W. o sygn. akt VIII K (...) nie wynika, w jaki sposób skład orzekający został wyznaczony w tej sprawie, szczególnie czy doszło przy jego wyłanianiu do naruszenia art. 351 k.p.k. Brak jest również informacji dotyczącej tej sprawy w systemie

informatycznym Sądu, co wynika jednoznacznie z pisma Przewodniczącego Wydziału Karnego tegoż Sądu z dnia 15 listopada 2018 r. Należy jednak podkreślić, że nawet stwierdzenie uchybienia związanego z wyznaczaniem składu sądu, w tym zastąpienie wyznaczonego do składu SSO - P.W., SSO-M.N.N. i w związku z tym prowadzenie sprawy od początku, wbrew regułom wynikającym z art. 350 § 1 k.p.k. i wówczas obowiązującego art. 351 § 1 k.p.k. (przepis art. 351 k.p.k. został uchylony z dniem 12 sierpnia 2017 r.) nie stanowi bezwzględnej przyczyny odwoławczej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., I KZP 43/05). Jeżeli natomiast, jak wskazuje obrońca, informacje na temat uchybień związanych z wyznaczaniem składu orzekającego posiada skazany, to winien był on je ujawnić, tak aby można było je przeanalizować i ocenić.

2. W sprawie tej nie zachodzą również wątpliwości, co do danych osobowych ławnika, a więc nie zachodzi jakakolwiek potrzeba badania, czy w składzie znajdowała się osoba nieuprawniona do orzekania. Podkreślić należy, że do składu orzekającego, zgodnie z *zarządzeniem o wyznaczeniu rozprawy głównej* na dzień 1 czerwca 2007 r., została wyznaczona jako ławnik J.M.. Brała on również udział we wszystkich kolejnych terminach rozprawy oraz w wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy w W. w dniu 28 września 2007 r. Natomiast omyłkowe wpisanie imienia ławnika „J.” w protokołach rozprawy w dniu 13 września 2007 r, 21 września 2007 r. i w protokole z ogłoszenia wyroku w dniu 28 września 2007 r. zostało skorygowane poprzez skreślenie i nadpisanie właściwego imienia „J.” oraz omówione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy stwierdził brak podstaw określonych w art. 542 § 3 k.p.k. do wznowienia postępowania z urzędu, orzekając o kosztach na podstawie art. 638 k.p.k.